

Pokračování v trestném činu

Zákon u pokračování v trestném činu nevyžaduje souvislost místní, ani skutečnost, že některé útoky jsou spáchány na území České republiky a jiné v cizině, sama o sobě nevylučuje pokračování v trestném činu.

(Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 4 Tz 29/2008, ze dne 24.4.2008)

Nejvyšší soud České republiky projednal ve veřejném zasedání stížnost pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti České republiky ve prospěch obviněné V. K., proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 24. 1. 2001, sp. zn. 9 T 124/2000, a podle § 268 odst. 2, § 269 odst. 2 a § 271 odst. 1 tr. ř. Rozhodl tak, že rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 24. 1. 2001, sp. zn. 9 T 124/2000 a v řízení předcházejícím byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. a § 250 odst. 1, odst. 2 tr. zák. v neprospěch obviněné V. K. Napadený rozsudek Nejvyšší soud České republiky zrušil v celém rozsahu, stejně jako zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušený rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, zejména zrušil usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 24. 4. 2007, sp. zn. 9 T 124/2000. Podle § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2001, zastavil trestní stíhání obviněné V. K. pro skutky spočívající v tom, že

1. dne 13. 7. 1999 si ve S. zapůjčila od A. B., pod nepravdivou záminkou finanční částku 6.000,- Kč, a to na údajné poplatky za převod zděděného osobního automobilu zn. Lancia, téhož dne v odpoledních hodinách si zapůjčila od A. B. finanční částku ve výši 10.000,- Kč na údajnou výplatu dědického podílu a dne 12. 7. 1999 si zapůjčila částku 300,- Kč, údajně na jídlo pro své dítě s tím, že ji vrátí druhý den, a dne 13. 7. 1999 se následně zavázala celou dlužnou částku ve výši 16.300,- Kč uhradit z kupní ceny, kterou utrží za prodej osobního automobilu zn. Lancia, což se do současné doby nestalo,

2. dne 15. 7. 1999 si zapůjčila od A. B. v jejím bytě ve S., H., finanční částku 5.000,- Kč na údajný převod osobního automobilu zn. Lancia s tím, že tuto částku vrátí spolu s částkou 16.300,- Kč po prodeji vozidla, což se až do současné doby nestalo,

3. dne 22. 7. 1999 si zapůjčila od A. B. v jejím bytě ve S., H., finanční částku 5.000,- Kč na údajné zaplacení dlužného nájemného za byt v ulici L. ve S. s tím, že celkovou dlužnou částku 26.300,- Kč zaplatí po uplynutí lhůty 30 dní od prodeje vozidla zn. Lancia, vozidlo až do současné doby neprodala a zapůjčené peníze nevrátila, přičemž věděla již v době zapůjčení všech shora uvedených finančních částek, že je nebude moci ve slibovaných termínech vrátit, poškozené A. B. tak způsobila celkovou škodu ve výši 26.300,- Kč,

4. v přesně nezjištěném dni měsíce srpna 1999, nejpravděpodobněji dne 15. 8. 1999 v bytě A. B. ve S., H., se snažila vylákat na poškozené finanční částku ve výši 7.000,- Kč pod nepravdivou záminkou, že tato částka je určena na zaplacení dlužné pojistné částky za prodané vozidlo zn. Lancia, v tomto případě však jí poškozená požadovanou finanční částku již neposkytla,

5. dne 14. 10. 1999 v bistro B. V. ve S. uzavřela dohodu o pronájmu bytu v ulici L. ve S. s J. P., následně od něho převzala finanční částku 2.000,- Kč jako zálohu na pronájem bytu, když původně požadovala částku 4.000,- Kč, a to přesto, že věděla, že sama má tento byt pronajatý od J. P., na základě smlouvy o podnájmu, v níž je mimo jiné uvedeno, že bez souhlasu nájemce obviněná není

oprávněna přenechat byt do užívání třetí osobě, čímž J. P. způsobila škodu ve výši 2.000,- Kč,

kteřé byly kvalifikovány jako trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. dílem dokonatý, dílem nedokonatý ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák.

Z odůvodnění:

Rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 24. 1. 2001, sp. zn. 9 T 124/2000, který nabyl právní moci dne 1. 3. 2001, byla obviněná V. H., nyní K., uznána vinnou ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. dílem dokonatého, dílem nedokonatého ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák., a to pro skutky spočívající v tom, že

1. dne 13. 7. 1999 si ve S. zapůjčila od A. B., pod nepravdivou záminkou finanční částku 6.000,- Kč, a to na údajné poplatky za převod zděděného osobního automobilu zn. Lancia, téhož dne v odpoledních hodinách si zapůjčila od A. B. finanční částku ve výši 10.000,- Kč na údajnou výplatu dědického podílu a dne 12. 7. 1999 si zapůjčila částku 300,- Kč, údajně na jídlo pro své dítě s tím, že ji vrátí druhý den, a dne 13. 7. 1999 se následně zavázala celou dlužnou částku ve výši 16.300,- Kč uhradit z kupní ceny, kterou utrží za prodej osobního automobilu zn. Lancia, což se do současné doby nestalo,

2. dne 15. 7. 1999 si zapůjčila od A. B. v jejím bytě ve S., H., finanční částku 5.000,- Kč na údajný převod osobního automobilu zn. Lancia s tím, že tuto částku vrátí spolu s částkou 16.300,- Kč po prodeji vozidla, což se až do současné doby nestalo,

3. dne 22. 7. 1999 si zapůjčila od A. B. v jejím bytě ve S., H., finanční částku 5.000,- Kč na údajné zaplacení dlužného nájemného za byt v ulici L. ve S. s tím, že celkovou dlužnou částku 26.300,- Kč zaplatí po uplynutí lhůty 30 dní od prodeje vozidla zn. Lancia, vozidlo až do současné doby neprodala a zapůjčené peníze nevrátila, přičemž věděla již v době zapůjčení všech shora uvedených finančních částek, že je nebude moci ve slibovaných termínech vrátit, poškozené A. B. tak způsobila celkovou škodu ve výši 26.300,- Kč,

4. v přesně nezjištěném dni měsíce srpna 1999, nejpravděpodobněji dne 15. 8. 1999 v bytě A. B. ve S., H., se snažila vylákat na poškozené finanční částku ve výši 7.000,- Kč pod nepravdivou záminkou, že tato částka je určena na zaplacení dlužné pojistné částky za prodané vozidlo zn. Lancia, v tomto případě však jí poškozená požadovanou finanční částku již neposkytla,

5. dne 14. 10. 1999 v bistru B. V. ve S. uzavřela dohodu o pronájmu vytu v ulici L. ve S. s J. P., následně od něho převzala finanční částku 2.000,- Kč jako zálohu na pronájem bytu, když původně požadovala částku 4.000,- Kč, a to přesto, že věděla, že sama má tento byt pronajatý od J. P., na základě smlouvy o podnájmu, v níž je mimo jiné uvedeno, že bez souhlasu nájemce obviněná není oprávněna přenechat byt do užívání třetí osobě, čímž J. P. způsobila škodu ve výši 2.000,- Kč.

Za uvedený trestný čin a dále za trestné činy omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1, 2 tr. zák. a krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zák., jimiž byla obviněná uznána vinnou rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 8. 2. 2000, sp. zn. 9 T 317/1999, byl obviněné uložen souhrnný trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu 3 roky a 6 měsíců při současném zrušení výroku o trestu ze shora uvedeného rozsudku Okresního soudu v Písku.

Usnesením Okresního soudu v Písku ze dne 3. 6. 2005, sp. zn. 9 T 124/2000, bylo podle § 60 odst. 1 tr. zák. rozhodnuto, že obviněná trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců vykoná se zařazením do věznice s dozorem. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 12. 2005, sp. zn. 4 To 786/2005, bylo ke stížnosti obviněné uvedené usnesení Okresního soudu v Písku zrušeno a znovu bylo rozhodnuto tak, že podle § 60 odst. 1 písm. b) tr. zák. se u obviněné prodlužuje zkušební doba o 2

roky.

Následně bylo usnesením Okresního soudu v Písku ze dne 24. 4. 2007, sp. zn. 9 T 124/2000, podle ustanovení § 60 odst. 1 tr. zák. rozhodnuto, že obviněná trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců vykoná se zařazením do věznice s dozorem. Proti tomuto usnesení podala obviněná stížnost, která byla usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 8. 2007, sp. zn. 4 To 650/2007, podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítnuta.

Dne 12. 9. 2007 obviněná V. K. nastoupila k výkonu trestu odnětí svobody.

Proti rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 24. 1. 2001, sp. zn. 9 T 124/2000, podal ministr spravedlnosti České republiky stížnost pro porušení zákona ve prospěch obviněné V. K. Vytkl v ní, že zákon byl porušen v ustanoveních § 11 odst. 1 písm. f) a § 223 odst. 1 tr. ř.

V odůvodnění stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti uvedl, že obviněná V. K. byla pro trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. odsouzena již trestním příkazem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 7. 2000, sp. zn. 4 T 244/2000, v právní moci dne 30. 8. 2000 a v obou uvedených případech se jednalo o podvodné jednání stejné povahy spáchané zřejmě v rozmezí jen několika dnů. Dle názoru ministra spravedlnosti uvedenému ve stížnosti pro porušení zákona tak trestná činnost, pro kterou byla obviněná odsouzena v obou příslušných trestních věcech, tvoří jeden pokračující trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák., proto Okresnímu soudu v Písku vznikla pro jeho rozhodování překážka věci rozsouzené ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř.

Závěrem stížnosti pro porušení zákona ministr spravedlnosti navrhl, aby Nejvyšší soud České republiky vyslovil podle § 268 odst. 2 tr. ř., že rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 24. 1. 2001, sp. zn. 9 T 124/2000 a v řízení předcházejícím byl porušen zákon v neprospěch obviněné V. K. ve vytkaném směru, aby podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek zrušil a dále postupoval podle § 271 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud České republiky podle § 267 odst. 3 tr. ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost těch výroků rozhodnutí, proti nimž byla stížnost pro porušení zákona podána, v rozsahu a z důvodů v ní uvedených, jakož i řízení napadené části rozhodnutí předcházející, a dospěl k závěru, že zákon porušen byl.

Z obsahu předmětného trestního spisu Nejvyšší soud České republiky zjistil, že obviněná V. K. byla trestním příkazem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 7. 2000, sp. zn. 4 T 244/2000, uznána vinnou trestným činem podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák., kterého se dopustila tím, že přesně nezjištěného dne v měsíci říjnu 1999 nabídla M. B., prodej bytu o velikosti 4+1 v domě, v ulici M., ve V., okres P., za částku 70.000,- Kč s tím, že se jedná o byt, který zdělila po svém otci, přestože jí bylo známo, že nájemcem bytu je J. S. a majitelem bytu pak město V. Za uvedené jednání byl obviněné uložen trest odnětí svobody ve výměře 6 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu 18 měsíců. Předmětný trestní příkaz nabyl právní moci dne 30. 8. 2000.

Následně byla obviněná V. H., nyní K. stížností pro porušení zákona napadeným rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 24. 1. 2001, sp. zn. 9 T 124/2000, v právní moci dne 1.3.2001, pro výše popsané skutky uznána vinnou ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. dílem dokonáného, dílem nedokonáného ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák. Za uvedený trestný čin a dále za trestné činy omezování osobní svobody podle § 231 odst. 1, 2 tr. zák. a krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zák., jimiž byla obviněná uznána vinnou rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 8. 2. 2000, sp. zn. 9 T 317/1999, byl obviněné uložen souhrnný trest odnětí

svobody ve výměře 18 měsíců podmíněně odložený na zkušební dobu 3 roky a 6 měsíců při současném zrušení výroku o trestu ze shora uvedeného rozsudku Okresního soudu v Písku. Usnesením Okresního soudu v Písku ze dne 3. 6. 2005, sp. zn. 9 T 124/2000, bylo poté podle § 60 odst. 1 tr. zák. rozhodnuto, že obviněná trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců vykoná se zařazením do věznice s dozorem. Usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 6. 12. 2005, sp. zn. 4 To 786/2005, bylo ke stížnosti obviněné uvedené usnesení Okresního soudu v Písku zrušeno a znovu bylo rozhodnuto tak, že se u obviněné prodlužuje zkušební doba o 2 roky. Usnesením Okresního soudu v Písku ze dne 24. 4. 2007, sp. zn. 9 T 124/2000, bylo však opětovně rozhodnuto, že obviněná trest odnětí svobody ve výměře 18 měsíců vykoná se zařazením do věznice s dozorem. Stížnost obviněné proti tomuto usnesení byla usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 8. 2007, sp. zn. 4 To 650/2007, zamítnuta a obviněná V. K. dne 12. 9. 2007 nastoupila výkon trestu odnětí svobody.

Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2001, trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno proti tomu, proti němuž dřívější stíhání pro týž skutek skončilo pravomocným rozsudkem soudu nebo bylo pravomocně zastaveno, jestliže rozhodnutí nebylo v předepsaném řízení zrušeno. Tímto zákonným ustanovením je vyjádřeno pravidlo, že nikdo nesmí být trestně stíhán opětovně pro týž skutek.

Z porovnání popisu skutků v obou uvedených trestních věcech je patrné, že trestná činnost obviněné, pro kterou byla odsouzena v trestní věci vedené u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 4 T 244/2000, bezprostředně časově navazovala na trestnou činnost, pro kterou byla odsouzena v trestní věci vedené u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 9 T 124/2000. V trestní věci vedené u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 4 T 244/2000 byla obviněná odsouzena pro pokus podvodu (pokus vylákat peníze prodejem bytu, k němuž neměla vlastnické právo), kterého se dopustila přesně nezjištěného dne v měsíci říjnu 1999. V trestní věci vedené u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 9 T 124/2000 byla potom obviněná odsouzena pro řadu podvodů spáchaných od července do října 1999. Časová i věcná souvislost je patrná zejména u posledního majetkového útoku (vedeného pod bodem 5), kterého se měla dopustit dne 14. 10. 1999 vylákáním zálohy na pronájem bytu, který nebyla oprávněna pronajímat. V obou případech se tedy jednalo o podvodné jednání stejné povahy spáchané patrně v rozmezí pouze několika dnů.

Podle ustanovení § 89 odst. 3 tr. zák. se pokračováním v trestném činu rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují stejnou skutkovou podstatu trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a v předmětu útoku. Pokračování v trestném činu je tedy vymezeno čtyřmi znaky, které musí být současně dány. Základní podmínkou pokračování v trestném činu je, že pachatel dílčími útoky, kdy každý z nich musí naplňovat stejnou skutkovou podstatu trestného činu, a to popř. i různé alternativy téhož ustanovení, uskutečňuje určitý trestný čin. Podle okolností může jít o trestný čin z části dokonatý a zčásti o nedokonatý (např. ve stadiu pokusu). Každý dílčí akt pokračování v trestné činu přitom musí znovu naplňovat znaky trestného činu, ať dokonatého nebo nedokonatého. Dalším znakem pokračování je subjektivní souvislost, která spočívá v postupném uskutečňování jednotného záměru, který zde musí být již při prvním dílčím útoku. Jednotný záměr je možno vyvodit např. ze stejnorodého způsobu jednání pachatele. Dalším nezbytným znakem pokračování je, aby způsob provedení trestného činu byl stejný nebo podobný, což ostatně vyplývá i ze samotného pojmu pokračování v trestném činu, neboť pokračovat lze jedině v činnosti velmi podobné nebo stejnorodé. Stejnorodost způsobu provedení trestného činu je přitom třeba vykládat ve spojitosti se společným záměrem pachatele. Posledním znakem, který zákon vyžaduje k naplnění pokračování v trestném činu, je blízká souvislost časová a v předmětu útoku. Časovou souvislost nelze přesně ohraničit nějakou lhůtou, ale půjde zpravidla o několik dnů či týdnů. Ohledně předmětu útoku je pro pokračování charakteristické, že pachatel napadá týž předmět útoku, nemusí se však jednat o

předmět útoku zcela totožný. Zákon přitom u pokračování v trestném činu nevyžaduje souvislost místní, není tedy třeba přikládat význam tomu, že trestné činnosti byly spáchány jedna ve S. a druhá v okrese P. Ani skutečnost, že některé útoky jsou spáchány na území České republiky a jiné v cizině, sama o sobě nevylučuje pokračování v trestném činu.

Z výše uvedeného jednoznačně vyplývá, že trestná činnost, pro kterou byla obviněná V. K. odsouzena v obou předmětných trestních věcech, tvoří jeden pokračující trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. dílem dokonáný, dílem nedokonáný ve stadiu pokusu podle § 8 odst. 1 tr. zák.

Vzhledem k tomu, že k citovanému pochybení došlo v lednu roku 2001, tedy ještě před účinností novely trestního řádu zákonem č. [265/2001](#) Sb., vytvářelo odsouzení obviněné V. K. v trestní věci vedené u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 4 T 244/2000 ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2001, ve vztahu k trestnímu stíhání v trestní věci vedené u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 9 T 124/2000 překážku věci rozsouzené, neboť se fakticky jednalo o trestní stíhání pro tentýž skutek. Okresní soud v Písku měl tedy rozhodnout až poté, kdy by byl trestní příkaz Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 7. 2000, sp. zn. 4 T 244/2000, cestou obnovy řízení zrušen. V současné době už z časových důvodů nelze v projednávané věci provést obnovu řízení, neboť podle ustanovení § 279 písm. b) tr. ř. je obnova v neprospěch obviněného (jak by tomu v daném případě bylo) vyloučena, uplynula-li lhůta v délce jedné poloviny promlčecí doby trestného činu, o kterém se vedlo trestní stíhání. Promlčecí doba u trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 2 tr. zák. je přitom ve smyslu ustanovení § 67 odst. 1 písm. c) tr. zák. tři léta.

Nejvyšší soud České republiky pro úplnost poznamenává, že podle nyní platného ustanovení § 11 odst. 2 trestního řádu, účinného od 1. 1. 2002, týká-li se důvod uvedený v odstavci 1 jen některého z dílčích útoků pokračujícího trestného činu, nebrání to, aby se ohledně zbylé části takového činu konalo trestní stíhání. Podle současné platné právní úpravy by tak obviněné byl v trestní věci vedené u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 9 T 124/2000 uložen společný trest podle § 37a tr. zák. vyjma skutku, pro který byla odsouzena v trestní věci vedené u Okresního soudu v Prachaticích pod sp. zn. 4 T 244/2000.

V návaznosti na výše uvedené skutečnosti je třeba přisvědčit názoru ministra spravedlnosti uvedenému ve stížnosti pro porušení zákona, že pravomocným rozhodnutím Okresního soudu v Prachaticích (trestním příkazem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 14. 7. 2000, sp. zn. 4 T 244/2000) vznikla v předmětné trestní věci Okresnímu soudu v Písku pro jeho rozhodování překážka věci rozsouzené.

Z obsahu trestního spisu vedeného u Okresního soudu v Písku pod sp. zn. 9 T 124/2000 vyplývá, že Okresní soud v Písku v této trestní věci neshromáždil všechny podklady potřebné pro rozhodnutí ve věci, zejména další trestní spis Okresního soudu v Prachaticích týkající se předchozí trestné činnosti obviněné V. K. Okresní soud v Písku tak nezjistil skutkový stav věci v rozsahu, který byl nezbytný pro jeho rozhodnutí, důkazy chybně zhodnotil, v důsledku čehož byl napadeným rozsudkem porušen zákon i v ustanovení § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. v neprospěch obviněné V. K.

Nejvyšší soud České republiky proto podle § 268 odst. 2 tr. ř. vyslovil, že pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Písku ze dne 24. 1. 2001, sp. zn. 9 T 124/2000 a v řízení předcházejícím byl porušen zákon v ustanoveních § 2 odst. 5, odst. 6 tr. ř. a § 250 odst. 1, odst. 2 tr. zák. v neprospěch obviněné V. K., podle § 269 odst. 2 tr. ř. napadený rozsudek zrušil a dále zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, zejména usnesení Okresního soudu v Písku ze dne 24. 4. 2007, sp. zn. 9 T 124/2000.

Vzhledem ke skutečnosti, že v posuzovaném případě nepřipadá v úvahu jiné rozhodnutí, než

zastavení trestního stíhání, rozhodl Nejvyšší soud České republiky sám ve věci tak, že trestní stíhání obviněné V. K. pro skutky uvedené ve výroku tohoto rozsudku podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. f) tr. ř., ve znění účinném do 31. 12. 2001, zastavil. Vzhledem ke zrušení celého rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 24. 1. 2001, sp. zn. 9 T 124/2000, je však nutno podotknout, že nabývá platnosti výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Písku ze dne 8. 2. 2000, sp. zn. 9 T 317/1999, jenž byl předmětným (tímto rozhodnutím zrušeným) rozsudkem zrušen v rámci ukládání souhrnného trestu.

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Předávací vazba \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Trestní odpovědnost \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Oběť trestného činu](#)
- [Dohoda o vině a trestu](#)
- [Zajištění nároku poškozeného](#)
- [Práva obviněného \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Vydání příkazu k dodání do výkonu trestu](#)
- [Neoprávněná činnost pro cizí moc](#)
- [Kvalifikace skutku](#)
- [Odnětí věci rozhodujícímu soudci \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Náhradní trest](#)